

op til fornyet Drøftelse, naar Rigsdagen træder sammen til Efteraaret.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Som det fremgaar af Betænkningen, har hele Udvalget kunnet samle sig i Ønsket om Fremme af dette Lovforslag, og jeg kan kun udtale min bedste Tak til Udvalget for den Tilslutning, det har ydet Forslaget. Der er imidlertid af et Mindretal stillet et Par Ændringsforslag, som vi nu har hørt det ærede Medlem Hr. Bording motivere, Jeg maa henstille til det høje Ting at forkaste disse Ændringsforslag, fordi de efter min Opfattelse paa afgørende Maade bryder med det gode og sunde Princip, der har ligget til Grund for den hidtidige Ydelse af Grundforbedringslaan. Mindretallet ønsker, at $\frac{1}{5}$ af Laanet skal ydes som direkte Tilskud, saaledes at kun $\frac{4}{5}$ forrentes og tilbagebetales. Jeg maa sige, at efter min Opfattelse er der ingen Grund til paa dette Omraade at yde direkte Tilskud. Hvis der overhovedet skal være nogen Mening med at udføre Grundforbedringsforanstaltninger i Landbruget, maa det være Foretagender, som i sig selv er rentable. Den Vanskelighed, der da kan melde sig, er, at Kapital, under den nuværende begrænsede Adgang til Laan paa normale Vilkaar, kun i utilstrækkelig Grad vil staa til Raadighed, og her kan Staten og Kommunerne i Fællesskab yde deres Medvirken ved at skaffe Beløbet til Veje. Men at knytte en Gaveforanstaltning til Fremskaffelsen af det Beløb, der mangler, er der ingen Grund til, fordi disse Grundforbedringsforanstaltninger i sig selv vil kunne give fuld Forrentning, hvis der ellers er nogen Mening i dem. Naar det ærede Medlem nævnte, at det gjaldt om i særlig høj Grad at øge Produktionen indenfor Landbruget under de nuværende vanskelige Kriseforhold, vil jeg sige til det ærede Medlem, at i den Henseende er der ikke noget i Vejen. Den danske Landbrugsproduktion har aldrig været saa høj, som den er i Øjeblikket. Den er ganske særlig i de senere Aar under det økonomiske Tryk, som Krisen har medført, blevet øget, fordi Landbruget sætter alt ind paa at modarbejde de økonomiske Vanskeligheder gennem Forøgelse af Produktionen. Hvis der ikke var andet i Vejen, var vi vel stillede i Øjeblikket, men det er paa et helt andet Omraade, Ulykken rammer Landbruget, nemlig derved, at de Udgifter, som er lagt fast paa Landbruget, og som det ikke kan frigøre sig for, ikke gaar ned i samme Grad som Indtægterne til Trods for den stærkt øgede Produktion.

Dernæst maa jeg med Hensyn til det

andet Ændringsforslag, der er stillet, om, at Kommunerne vel ikke helt fritages for at garantere, men skal have deres Garanti nedsat fra Halvdelen til Fjerdedelen, sige, at jeg forstaaer ikke, hvorfor dette Ændringsforslag stilles. Det er af Vigtighed, at Staten, som helt og holdent yder Laanet, har en Sikkerhed for, at Laan kun bliver givet i saadanne Tilfælde, hvor det er berettiget baade ud fra rent landøkonomiske Synspunkter og ogsaa ud fra Kendskabet til de paagældendes personlige og økonomiske Forhold, og naar det ærede Medlem der siger, at det er ikke rigtigt, at Kommunen skal have økonomisk Risiko, saa vil jeg sige: Jo, det er netop rigtigt, Kommunen skal have et Medansvar ved Udstedelse af Anbefalinger af indkomne Laanebegøring, og jeg forstaaer ikke rigtig den Tale om, at Kommunen skal ingen økonomisk Risiko have, men Staten skal have hele den økonomiske Risiko. Det ærede Medlem synes jo aabenbart, at han er Repræsentant for en meget velhavende Institution, naar han staaer op her og siger, at det gør ikke noget, at Staten tager hele Risikoen. Kommunerne, der skal anbefale og derfor i Virkeligheden har Afgørelsen, skal ingen Risiko have eller i hvert Fald en stærkt formindsket Risiko. Ja, jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde Ret i den Betragtning, at han staaer her som Repræsentant for en velhavende Institution, men jeg tror ikke, den Opfattelse er rigtig, og jeg synes, at baade det ærede Medlem og jeg, naar vi her veksler Ord om denne Sag, er valgt til og staaer paa denne Plads med et Ansvar overfor Statens Økonomi, og det er den, det ærede Medlem her skal varetage. Ud fra den Betragtning forekommer det mig, at det er rimeligt at sikre sig, at hvad Staten yder af Laan, er velgrundet, og at de, der anbefaler et saadant Laan, ogsaa paatager sig et vist Ansvar i Forbindelse dermed. Ud fra disse Betragtninger maa jeg ligesom den ærede Ordfører for Flertallet (Thorhauge) fraaade Vedtagelsen af de her stillede Ændringsforslag.

Bording: Hvis jeg var vis paa, at alle Landmænd, som har Brug for at faa gennemført Grundforbedringsarbejder, naar man var klar over, at Arbejdet var økonomisk lønnende, ogsaa vilde faa Arbejdet iværksat, uden at der blev gennemført et direkte Tilskud, vilde jeg være enig med den højtærede Landbrugsminister i, at saa var der ingen Grund til at gennemføre dette. Men der er ingen Tvivl om, at der findes i